

Molière här

Margareta Sörenson på utflykt från Lasse i Parken till Stora skuggan.

TEATER

Och ut skuttar alexandrinerna på grönbete; likt små pastorala lamm bråker de ibland till i den *Tartuffe* som bjuds hos Teater Lasse i Parken i Stockholm. Andra aftnar vid det röda, låga 1700-talshuset i den rara trädgården vankas *Don Juan* som *Dyng-Johan*, en högst omild och (så vitt jag kunde höra) alexandrinfri Molière med Dazz-trio, liksom *Tartuffe* flyttad till vår samtid. *Tartuffe* är med i Livets ord, *Dyng-Johan* är sambo med bartendern Scanna.

Får man göra så? Visst. Molière behöver absolut ut och vädras, piskas och luftas. Frågan är hur, och just denna heta juli kan tre Molière-uppsättningar belysa hur landet ligger när det gäller Molière.

Respektlöshet är ingen enkel sak, vördnad inte heller! Limbiska teatern spelar en tidstrogen och comedia-stiliserad *Sganarelle* i en knirkande fager lada i Stora skuggan på Norra Djurgården, inte långt från universitetet i Frescati.

Hos Lasse i Parken blir Molière musikteater, hos Limbiska teatern kroppsrorelse- och dans-teater.

Båda delarna är vägar att välkomna, och det kan behöva påpekas att Molière efter hundåren på landsbygden vid återkomsten till Paris just skrev komedi-baletter och att han själv var skicklig aktör och dansare. *Borgaren som adelsman* skrevs som en komedi-ballett, med musik av Lully som spelade i pjäsen tillsammans med Molière och Beauchamp. Tiden hade ännu inte runnit ut för den totalteater som vi i dag ser scenkonsternas folk trevande söka sig tillbaka till.

Så: friska tag! Mikael Reuterberg är den drivande kraften i Teater Lasse i Parken och han spelar själv såväl *Tartuffe* som *Dyng-Johan* i regi av Micke Lidén. I *Tartuffe* brister ensemblen då och då ut i sång till toner av Mozart och Roman, med roliga och snitsiga texter av Daniel Epstein.

Halleluja! suckar *Tartuffe* vällustigt över vinglasen, och talar i tungor med Orgon när så behövs. Ingen pardon för Livets ord, men det ger uppsättningen en skruv och en styrfart som måste berömmas.

KNEPIGARE med *Dyng-Johan* som är en mycket friare bearbetning av Molières pjäs, som Mikael Reuterberg gjort till en jazzshow, med sångnummer med fräscha texter till gamla gådingar och en vältrimmad jazz-trio.

Don Juan har ju ett betydligt allvarssammare tema än annat av Molière, och det ser lite för länge ut som om kvinnokonsumtionen får breda ut sig på ytan. Men så småningom dyker väl inte stengästen, men en baglady upp, och *Dyng-Johans* moraliska val går i dagen.

Där kommer de beska dropparna till slut, och med tanke på det lätta, folkliga tilltalet och det trivsamma konceptet med mat och vin under ett tälttak framför den lilla scenen är det ändå inte illa.

MOLIÈRE

TARTUFFE

DYNG-JOHAN

Teater Lasse i Parken, Stockholm

Fr v: Inga Åhlenius, Anna Rydgren, Mikael Reuterberg, Karolina Rahm och Dan Raskler i *Dyng-Johan* på Teater Lasse i Parken.

FOTO: LUCIA KANGU